

Tilburg University

College van Beroep voor het bedrijfsleven (25-07-2014)

van der Vorm, B.

Publication date:
2014

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):

van der Vorm, B., (2014). *College van Beroep voor het bedrijfsleven (25-07-2014)*, No. 78, No. AWB 13/158, Jul 25, 2014. (AB Rechtspraak Bestuursrecht; Vol. 2014, No. 9, p 529-534).

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

AB 2014/78: Intrekking verleende vergunning wegens zakelijk samenwerkingsverband. Brief curator mag worden gebruikt door Landelijk Bureau Bibob.

[Klik hier om het document te openen in een browser venster](#)

Instantie:	College van Beroep voor het bedrijfsleven	Datum:	25 juli 2013
Magistraten:	Mrs. H.A.B. van Dorst-Tatomir, R.F.B. van Zutphen, R.C. Stam	Zaaknr:	AWB 13/158
Conclusie:	-		
Noot:	B. van der Vorm [1]	Roepnaam:	-
Brondocumenten:	ECLI:NL:CBB:2013:94, Uitspraak, College van Beroep voor het bedrijfsleven, 25-07-2013		

Wetgeving: Art. 3, art. 12 Wet Bibob art. 8:29 Awb

Brondocument: CBB, 25-07-2013, nr AWB 13/158

Essentie

Intrekking verleende vergunning wegens zakelijk samenwerkingsverband. Brief curator mag worden gebruikt door Landelijk Bureau Bibob.

Samenvatting

Het College stelt vast dat in het advies van 14 oktober 2011 voor een belangrijk deel fragmenten uit faillissementsverslagen zijn opgenomen. Deze verslagen behoren tot de openbare registers als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onder a, van de Wet Bibob, zodat deze gegevens (mede) ten grondslag mogen worden gelegd aan het advies. Voorts heeft Bureau Bibob zijn adviezen (mede) gebaseerd op een brief van de curator van 6 oktober 2011. In die brief heeft de curator op verzoek van Bureau Bibob vragen over de faillissementsverslagen beantwoord. Deze vragen en antwoorden zijn in het advies van 14 oktober 2011 weergegeven. Daarnaast heeft de curator in zijn brief een algemeen beeld ten aanzien van de faillissementen geschetst. Het College is van oordeel dat een brief van een curator niet behoort tot de openbare bronnen op grond waarvan Bureau Bibob persoonsgegevens mag verzamelen. Dat neemt echter niet weg dat van de informatie uit een dergelijke brief wel gebruik mag worden gemaakt voor zover die informatie te herleiden is tot de openbare bronnen. Het College is van oordeel dat in dit geval aan dit criterium is voldaan: de informatie uit de brief van de curator is rechtstreeks te herleiden tot de (openbare) faillissementsverslagen. Gelet hierop, mocht Bureau Bibob dan ook de brief van de curator betrekken bij zijn advies.

Partij(en)

Uitspraak van de meervoudige kamer van 25 juli 2013 in de zaak tussen Verhuur en Garagebedrijf Beek B.V. (VGB), appellante, gemachtigde: mr. M.J. Mookhram, en

De Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie (NIWO), verweerder, gemachtigde: mr. R.W. Veldhuis).

Bewerkte uitspraak

Uitspraak

Procesverloop

Bij besluit van 3 juli 2012 (het primaire besluit) heeft NIWO de communautaire vergunning ingevolge de Wet wegverkeer goederen van VGB ingetrokken.

Bij besluit van 15 februari 2013 (het bestreden besluit) heeft NIWO het bezwaar van VGB ongegrond verklaard. VGB heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

NIWO heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft op 3 juni 2013 beslist dat beperking van de kennisneming van de adviezen van het Bureau Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur (Bureau Bibob) van 14 oktober 2011 en 22 maart 2012 gerechtvaardigd is te achten, behalve ten aanzien van VGB. VGB heeft toestemming als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht gegeven.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 juni 2013. Partijen hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden. Voor appellante is tevens verschenen L.

Overwegingen

1. De volgende feiten zijn niet in geschil. Mevrouw M. en de heer J. hebben namens VGB een aanvraag om een communautaire vergunning ingediend. Beiden zijn bestuurder van VGB. De heer L. is de echtgenoot van M. en vader van J. Op 17 oktober 2011 heeft NIWO een communautaire vergunning met een geldigheid van vijf jaar afgegeven.
- 2.1 NIWO heeft de verleende communautaire vergunning aan VGB met toepassing van artikel 3, eerste lid, onder a en b van de Wet Bibob ingetrokken. Ingevolge die bepaling kan een vergunning als hier bedoeld worden geweigerd dan wel worden ingetrokken indien ernstig gevaar bestaat dat de vergunning mede zal worden gebruikt om:
 - a. uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten (a-grond), of
 - b. strafbare feiten te plegen (b-grond).
- 2.2 NIWO heeft op basis van de adviezen van Bureau Bibob geconcludeerd dat het ernstige vermoeden bestaat dat L. faillissementsfraude en belastingfraude heeft gepleegd. Omdat sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband tussen de bestuurders van VGB en L. heeft NIWO met toepassing van artikel 3, vierde lid, onder c, van de Wet Bibob geconcludeerd dat VGB in relatie staat tot die strafbare feiten.
3. VGB betwist dat L. opzettelijk schuldeisers heeft benadeeld, hij paulianeus heeft gehandeld of een ondeugdelijke administratie heeft gevoerd. Dat deze verdachtmakingen zijn gebaseerd op door de curator geleverde informatie, acht VGB bovendien in strijd met de Wet Bibob, waarin specifiek is benoemd welke instanties gegevens mogen aanleveren ten behoeve van het advies. De curator behoort niet tot deze instanties. Voorts betwist VGB het bestaan van een zakelijk samenwerkingsverband tussen de bestuurders van VGB en L. Dat L. in het kader van de familiale betrekking als adviseur van VGB fungeert, acht VGB onvoldoende voor de aanname dat sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband.
- 4.1 Het College overweegt dat Bureau Bibob om tot een advies te komen persoonsgegevens verzamelt en analyseert. Artikel 12, tweede lid, van de Wet Bibob geeft een limitatieve opsomming van de daarbij te gebruiken gegevensbronnen, waaronder persoonsgegevens uit openbare registers.
- 4.2 De Memorie van Toelichting (MvT) (Kamerstukken II, 1999 /2000, 26883, nr. 3, p. 25 en p. 68) vermeldt in de toelichting bij artikel 12 dat Bureau Bibob om zijn adviestaak te kunnen vervullen een zo volledig mogelijk beeld van de onderneming van de aanvrager of gegadigde dient te verkrijgen. Daartoe kan Bureau Bibob gegevens vergaren uit alle geëigende open bronnen en uit gesloten bronnen. Onder open bronnen worden volgens de MvT de bronnen verstaan die vrij toegankelijk zijn voor iedere burger of instelling. Het gaat daarbij om zowel openbare registers als private registraties.
- 4.3 Het College stelt vast dat in het advies van 14 oktober 2011 voor een belangrijk deel fragmenten uit faillissementsverslagen zijn opgenomen. Deze verslagen behoren tot de openbare registers als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onder a, van de Wet Bibob, zodat deze gegevens (mede) ten grondslag mogen worden

gelegd aan het advies. Voorts heeft Bureau Bibob zijn adviezen (mede) gebaseerd op een brief van de curator van 6 oktober 2011. In die brief heeft de curator op verzoek van Bureau Bibob vragen over de faillissementsverslagen beantwoord. Deze vragen en antwoorden zijn in het advies van 14 oktober 2011 weergegeven. Daarnaast heeft de curator in zijn brief een algemeen beeld ten aanzien van de faillissementen geschetst. Het College is van oordeel dat een brief van een curator niet behoort tot de openbare bronnen op grond waarvan Bureau Bibob persoonsgegevens mag verzamelen. Dat neemt echter niet weg dat van de informatie uit een dergelijke brief wel gebruik mag worden gemaakt voor zover die informatie te herleiden is tot de openbare bronnen. Het College is van oordeel dat in dit geval aan dit criterium is voldaan: de informatie uit de brief van de curator is rechtstreeks te herleiden tot de (openbare) faillissementsverslagen. Gelet hierop, mocht Bureau Bibob dan ook de brief van de curator betrekken bij zijn advies.

- 5.1 Het College overweegt voorts, in navolging van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), dat een bestuursorgaan, gelet op de expertise van het Bureau, in beginsel van het advies van dat bureau mag uitgaan. Dit neemt niet weg dat het bestuursorgaan zich ervan moet vergewissen dat het advies en het daartoe ingestelde onderzoek naar de feiten op zorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen en dat de feiten de conclusies kunnen dragen.
- 5.2 Voor zover VGB heeft willen betogen dat NIWO niet aan de vergewisplicht heeft voldaan, oordeelt het College dat daarvan niet is gebleken. NIWO heeft naar aanleiding van de zienswijze om aanvullend advies van Bureau Bibob gevraagd en voorts zijn in het aanvullend advies van 22 maart 2012 en in de bestreden beslissing de feitelijke onjuistheden uit het advies hersteld. NIWO heeft daarmee in voldoende mate aan de op haar rustende plicht voldaan. Voor het oordeel dat het advies ook ná herstel nog feitelijke onjuistheden bevat, ziet het College op grond van hetgeen VGB heeft aangevoerd geen grond.
6. Uit het onderzoek door Bureau Bibob bleek dat L. is betrokken geweest bij diverse faillissementen van transportbedrijven, waaronder laatstelijk Cargo Service Maastricht B.V. (Cargo Service). Van een deel van deze rechtspersonen was L. de bestuurder. In andere gevallen was M. of J. de (formele) bestuurder en was L. de feitelijk leidinggevende. Volgens de curator van Cargo Service zet VGB feitelijk de onderneming van die failliet voort. L. was de feitelijk leidinggevende van Cargo Service. L. erkent dat hij — als adviseur — bij VGB is betrokken. Bij de politie heeft L. zich in januari 2011 bij het doen van een aangifte gepresenteerd als gemachtigde en adviseur van Cargo Service. Bij een bedrijfsinspectie door de (toenmalige) Inspectie Verkeer- en Waterstaat op 22 augustus 2011 heeft L. zich als directeur/eigenaar van VGB gepresenteerd. L. en M. zijn sinds 1987 gehuwd en zijn gezamenlijk eigenaar van het pand waarin thans VGB zich heeft gevestigd. Op dat adres waren eerder de transportbedrijven gevestigd bij welk faillissement L. betrokken was. J. is de zoon van L. Het College is dan ook van oordeel dat NIWO terecht op basis van al deze gegevens heeft geconcludeerd dat sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband tussen de bestuurders van VGB en L. en niet enkel, zoals VGB heeft betoogd, van een adviseurschap.
- 7.1 VGB betwist dat strafbare feiten zijn gepleegd. Daarbij heeft VGB erop gewezen dat geen van de faillissementen heeft geleid tot een strafrechtelijke vervolging. Voor zover wordt geoordeeld dat wel sprake is van strafbare feiten, heeft VGB zich op het standpunt gesteld dat deze niet hebben geleid tot op geld waardeerbare voordelen voor VGB. De a-grond is volgens VGB dan ook niet van toepassing.
- 7.2 Het College stelt, in navolging van de Afdeling (o.a. uitspraak van 8 juli 2009, www.rechtspraak.nl, L/JN BJ1892) voorop dat het bij de a-grond gaat om het gevaar dat de vergunning zal worden gebruikt om uit strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten. Ingevolge artikel 3, derde lid, onder a, van de Wet Bibob is niet vereist dat sprake is van een veroordeling van strafbare feiten, maar dat aannemelijk dient te zijn dat strafbare feiten zijn gepleegd en dat de betrokkene in relatie staat tot die strafbare feiten. Het (enkele) ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling staat dan ook niet in de weg aan toepassing van de a-grond.
- 7.3 Het College is voorts van oordeel dat de adviezen van Bureau Bibob voldoende steun bieden voor het ernstige vermoeden dat VGB in relatie staat tot faillissementsfraude en belastingfraude. Daarbij heeft NIWO op basis van de adviezen — samengevat weergegeven — terecht van belang geacht dat L. als feitelijk leidinggevende en bestuurder betrokken was bij verscheidene faillissementen. Deze faillissementen ontstonden door het structureel verzaken van fiscale verplichtingen en loonverplichtingen, waardoor aanzienlijke schulden ontstonden. Door telkens ruim voor een faillissement de bedrijfsactiviteiten over te hevelen naar een volgende

rechtspersoon werden crediteuren opzettelijk benadeeld. Gezien het aantal faillissementen en de spreiding daarvan in de tijd, heeft NIWO terecht geconcludeerd dat sprake is van een patroon van het benadelen van schuldeisers en rechthebbenden. Voorts is van belang dat de curator met succes twee maal een paulianeuze rechtshandeling heeft vernietigd. Ten aanzien van het vermoeden van belastingfraude heeft NIWO terecht in aanmerking genomen dat ondernemingen waar L. bestuurder van was twee maal een vergrijpboete (van € 7311 en € 21.582) is opgelegd wegens het opzettelijk in aftrek brengen van niet geheven voorbelasting waardoor te weinig omzetbelasting is afgedragen. Deze gedraging is op grond van artikel 68 en 69 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen strafbaar gesteld. VGB heeft anders dan te ontkennen dat sprake is van strafbare feiten op dit punt geen argumenten aangevoerd waaruit het tegendeel blijkt. Nu sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband acht het College het ernstige vermoeden dat VGB in relatie staat tot die strafbare feiten gerechtvaardigd.

- 7.4 Hoewel het exacte voordeel niet is vast te stellen, blijkt uit berekeningen van Bureau Bibob dat met de faillissementen, waarbij de volgende vennootschap werd gefinancierd door de schulden niet te betalen, gezien het aantal openstaande vorderingen en de hoogte daarvan, aanzienlijk voordeel is verkregen. Gezien de opgelegde naheffingsaanslagen van € 14.622,- en € 43.164,-, moet aannemelijk worden geacht dat ook met het fiscaalrechtelijke vergrijpen groot financieel voordeel is behaald.
8. Op grond van het vorenstaande komt het College tot de conclusie dat de a-grond van toepassing is. NIWO was dan ook reeds op die grond bevoegd de vergunning in te trekken. Gezien de mate van het gevaar heeft NIWO in redelijkheid van haar bevoegdheid tot intrekken van de vergunning gebruik kunnen maken. Het standpunt van VGB dat intrekking van de vergunning een te ingrijpend middel is, wordt dan ook niet gevolgd. Aan bespreking van de overige beroepsgronden komt het College niet toe.
9. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Noot

Auteur: B. van der Vorm

1. In de onderhavige zaak is de verleende communautaire vergunning van Verhuur en Garagebedrijf Beek B.V. (hierna: VGB) bij besluit van 3 juli 2012 ingetrokken door de stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie (hierna: NIWO). Aan deze intrekking ligt een advies van het Landelijk Bureau Bibob ten grondslag. Uit dit advies blijkt dat sprake is van een ernstig gevaar dat de vergunning mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten (a-grond), of om strafbare feiten te plegen (b-grond). Mevrouw M. en de heer J. zijn beiden bestuurders van de VGB en zijn in strafrechtelijk opzicht 'schoon'. Dit geldt echter niet voor de heer L. Uit het advies van het Landelijk Bureau Bibob blijkt namelijk dat het ernstige vermoeden bestaat dat de heer L. faillissementsfraude en belastingfraude heeft gepleegd. Voorts stelt het bureau vast dat sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband tussen de heer L. en de bestuurders van de VGB. Op grond van artikel 3, vierde lid, onderdeel c, Wet Bibob, staat de VGB in relatie tot die strafbare feiten, aldus de stichting NIWO (rov. 2.2). Door VGB worden verschillende beroepsgronden aangevoerd. Zo wordt door VGB betwist dat strafbare feiten zijn gepleegd. Ook is VGB van oordeel dat geen sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband en mocht de brief van de curator niet worden gebruikt door het Landelijk Bureau Bibob (rov. 3).
2. De eerste beroepsgrond die ik in deze annotatie wil bespreken, is direct de belangrijkste. Door VGB wordt betoogd dat de brief van de curator niet mag worden gebruikt door het Landelijk Bureau Bibob, omdat deze gang van zaken strijd oplevert met de Wet Bibob. In de Wet Bibob is namelijk specifiek aangegeven welke instanties gegevens mogen aanleveren ten behoeve van

het advies en de curator behoort niet tot deze instanties, aldus VGB. VGB doelt op artikel 12 Wet Bibob. Uit het tweede lid van deze bepaling blijkt dat het verzamelen van persoonsgegevens door het bureau wordt beperkt tot persoonsgegevens uit openbare registers, persoonsgegevens die overeenkomstig artikel 8, aanhef en onderdeel e, van de Wet bescherming persoonsgegevens zijn verkregen en persoonsgegevens die op grond van de artikelen 13, 27 of 27a Wet Bibob zijn verstrekt. Zoals blijkt uit artikel 12, tweede lid, onderdeel a, Wet Bibob kan het Landelijk Bureau Bibob gebruik maken van persoonsgegevens uit openbare bronnen. Volgens de memorie van toelichting worden onder openbare bronnen, bronnen verstaan die vrij toegankelijk zijn voor iedere burger of instelling. Het gaat hierbij om zowel openbare registers als private registraties (*Kamerstukken II 1999/2000, 26 883, nr. 3, p. 25*). Concrete voorbeelden van openbare bronnen zijn de Kamer van Koophandel, het Kadaster, bestemmingsplannen, Lexis-Nexis en rechterlijke uitspraken. In de onderhavige zaak heeft de curator op verzoek van het Landelijk Bureau Bibob schriftelijk vragen beantwoord over de faillissementsverslagen en heeft hij een algemeen beeld geschetst ten aanzien van de faillissementsverslagen. Deze brief is door het Landelijk Bureau Bibob gebruikt in het advies. Het is nu de vraag in hoeverre het Landelijk Bureau Bibob in strijd heeft gehandeld met de Wet Bibob. Het College stelt ten eerste vast dat de faillissementsverslagen behoren tot de openbare registers, zoals bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel a, Wet Bibob. Vervolgens oordeelt het College dat een brief van een curator niet behoort tot de openbare bronnen op grond waarvan Bureau Bibob persoonsgegevens mag verzamelen, maar dit neemt echter niet weg dat van de informatie uit een dergelijke brief wel gebruik mag worden gemaakt voor zover die informatie te herleiden is tot de openbare bronnen. In dit geval is volgens het College aan dit criterium voldaan. De informatie uit de brief van de curator is namelijk rechtstreeks te herleiden tot de (openbare) faillissementsverslagen. Gelet hierop mocht Bureau Bibob dan ook de brief van de curator betrekken bij zijn advies (rov. 4.3). Aangezien de Afdeling zich nog niet heeft uitgelaten over deze kwestie, gaat het College hier rechtsvormend te werk (zie over deze materie A.T. Marseille, 'Belemmeringen voor (zichtbare) bestuursrechtelijke rechtsvorming', *AA 2012, p. 90-94*). Het College stelt namelijk ten eerste vast dat faillissementsverslagen zijn aan te merken als openbare bronnen, zoals bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel a, Wet Bibob. Ten tweede — en dit is het belangrijkste — oordeelt het College dat de brief van de curator mag worden gebruikt door het Landelijk Bureau Bibob, omdat de informatie uit die brief is te herleiden tot de openbare bronnen. Deze overwegingen zijn nieuw en voegen iets toe aan artikel 12, tweede lid, Wet Bibob. Het College formuleert namelijk een nieuw criterium. Wanneer een blik wordt geworpen op de wetsgeschiedenis is ook veel te zeggen voor dit oordeel van het College. Zo blijkt uit de memorie van toelichting dat het is "toegestaan mondelinge informatie te gebruiken die ter toelichting en aanvulling op bestaande informatie wordt gegeven door een ambtenaar van de verstreckende organisatie, onder de voorwaarde dat die informatie schriftelijk wordt bevestigd en door de verstreckende organisatie alsnog in haar bestanden wordt verwerkt" (*Kamerstukken II 1999 /2000, 26 883, nr. 3, p. 27*). In dit verband wordt in de memorie van toelichting het voorbeeld gegeven van omvangrijke belastingdossiers. Uit de memorie van toelichting blijkt eveneens dat door de raadpleging van verschillende bronnen door het Landelijk Bureau Bibob, een zo volledig mogelijk beeld ontstaat, waardoor de kans op een onjuist beeld van de onderneming of de betrokkene(n) wordt geminimaliseerd (*Kamerstukken II 1999/2000, 26 883, nr. 3, p. 24*). Met de raadpleging van de curator over de faillissementsverslagen heeft het Landelijk Bureau Bibob beoogd om een zo volledig mogelijk beeld te verkrijgen van de strafbare feiten die (mogelijk) zijn gepleegd door de heer L. Het College had zich evenwel op het — restrictieve — standpunt kunnen stellen dat ten aanzien van de verzameling van persoonsgegevens door het Landelijk Bureau Bibob een zeer stringent regime geldt, de brief van de curator niet is aan te merken als een openbare bron in de zin van artikel 12, tweede lid, onderdeel a, Wet Bibob, en het daarom niet kan worden gebruikt in het advies van het Landelijk Bureau Bibob. Het College kiest echter voor een andere weg door vast te stellen dat de informatie uit de brief rechtstreeks is te herleiden tot de openbare faillissementsverslagen. Bezien vanuit het doel van de verkrijging van een zo een volledig mogelijk beeld van de onderneming en/of betrokkene(n), is deze interpretatie van artikel 12, tweede lid, onderdeel a, Wet Bibob te billijken.

3. Het College buigt zich ook over de beroepsgrond van VGB inhoudende dat geen sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband. Onder verwijzing naar het advies van het Landelijk Bureau Bibob stelt het College vast dat L. betrokken is geweest bij diverse faillissementen van transportbedrijven, waaronder Cargo Service

Maastricht B.V. (Cargo Service). Van een deel van deze rechtspersonen was de heer L. de bestuurder. In de andere gevallen was mevrouw M. of de heer J. de (formele) bestuurder en was de heer L. de feitelijk leidinggevende. Voorts geeft het College aan dat volgens de curator van Cargo Service VGB feitelijk de onderneming van die failliet voortzet. De heer L. was de feitelijk leidinggevende van Cargo Service en hij erkent dat hij als adviseur bij VGB is betrokken. Bij de politie heeft de heer L. zich in januari 2011 bij het doen van een aangifte gepresenteerd als gemachtigde en adviseur van Cargo Service. Bij een bedrijfsinspectie door de (toenmalige) Inspectie Verkeer- en Waterstaat op 22 augustus 2011 heeft de heer L. zich als directeur/eigenaar van VGB gepresenteerd. De heer L. en mevrouw M. zijn sinds 1987 gehuwd en zijn gezamenlijk eigenaar van het pand waarin thans VGB zich heeft gevestigd. Op dat adres waren eerder de transportbedrijven gevestigd bij welk faillissement de heer L. betrokken was. Ten slotte merkt het College op dat de heer J. de zoon is van de heer L. Op basis van deze gegevens heeft het College geconcludeerd dat sprake is van een zakelijk samenwerkingsverband tussen de heer L. en de bestuurders van VGB (rov. 6). Hier is sprake van een stromanconstructie waar het College terecht doorheen prikt (vgl. ABRvS 27 december 2012, AB 2013/70, m.nt. A.E.M. van den Berg). Met deze overweging wijkt het College niet af van de uitgezette koers van de Afdeling aangaande het zakelijk samenwerkingsverband.

4. Het College oordeelt voorts dat de adviezen van Bureau Bibob voldoende steun bieden voor het ernstige vermoeden dat VGB in relatie staat tot faillissementsfraude en belastingfraude (rov. 7.3) en gezien de mate van het gevaar, NIWO in redelijkheid van haar bevoegdheid tot intrekken van de vergunning gebruik heeft kunnen maken (rov. 8). Hoewel vanuit de voorgeschreven evenredigheidstoetsing van artikel 3, vijfde lid, onderdeel b, Wet Bibob enige kanttekeningen zijn te plaatsen, is het belangrijkste aspect van deze uitspraak dat het College een nieuw criterium heeft ontwikkeld, dat vooral van belang is voor het Landelijk Bureau Bibob.

Voetnoten

Voetnoten

- [*] Docent straf(proces)recht Tilburg University.